

Tie
täynnä
elämää

Terttu Lajunen

Tie täynnä elämää

Terttu Lajunen

T i e t ä y n n ä e l ä m ä ä

Laululintu 13

© Terttu Lajunen 2016

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-240-3

Saatteeksi

Uuden kokoelman laulut ovat paria poikkeusta lukuun ottamatta syntyneet viimeksi julkaistun laulukirjani jälkeen (Heijastuksia, keväällä 2014).

Mukana on myös suorasanaisia tekstejä vuosien varrelta sekä kymmenen värikuvaa.

Aiheet ja tyylit vaihtelevat taivaan ja maan välillä. Toivon, että lukija löytää lauluista tai teksteistä henkilökohtaisestikin läheisiä sirpaleita.

Palaute ja kritiikki on tervetullutta.

Jyväskylässä elokuulla 2016

Terttu Lajunen
Terttu.lajunen(at)gmail.com

Sisältö

Uutta vettä	
s. 7 – 30	
Pilvissä tuulee	
s. 31 - 60	
Kevyet siivet	
s. 61 - 97	
Ajan virrassa	
s. 98 - 146	
Kuka ruokkii varpusen?	
s. 147 - 200	
Vastustamatonta	
s. 201 - 232	
Kultainen vainio	
s. 233 - 275	
Sinisiä hetkiä	
s. 276 - 309	
Tie täynnä elämää	
s. 310 - 362	
Paimenen ääni	
s. 363 – 397	
Hakemisto	
398	

Uutta vettä

Kirkas lähde pohjaton

Säv. ja san. Terttu Lajunen

1. Vesi kir - kas on ja läh-de poh - ja-ton, koh-ti tai - vas-ta se pulppu-
aa. Kor-peen ek - sy-nyt ja tie-tä et - si-nyt janon voi nyt sii-tä sammut-
taa. Tu-le läh - teen luo ja tä-tä vet - tä juo, voima - si se täys-in uu-dis-
taa. Pian huomaat, et-tä e-rä - maa - hasi uusi, kir - kas läh-de auke - aa.

1

Vesi kirkas on ja lähde pohjaton,
kohti taivasta se pulppuaa.
Korpeen eksynyt ja tietä etsinyt
janon voi nyt siitä sammuttaa. -
Tule lähteen luo ja tätä vettä juo,
voimasi se täysin uudistaa.
Pian huomaat, että erämaahasi
uusi, kirkas lähde aukeaa.

2

Janoon uupua voi maassa varjojen,
vaikka lähde aina auki on.
Kiirehdimme vain kuin jotain etsien,
vaatimusten tie on loputon. -
Tule lähteen luo ja tätä vettä juo,
voimasi se täysin uudistaa.
Pian huomaat, että erämaahasi
uusi, kirkas lähde aukeaa.

Ke 13.6.2012 klo 12, nro 1996

© T. L.

Lumme veden pinnalla

Säv. ja san. Terttu Lajunen

F C F B $\flat$ C F G $\flat$ B $\flat$

C F B $\flat$ C F Fine

7

F C F B $\flat$ A

13 1.Kuk ka nen mul las ta maan kas vaa myös nuk ku es saan,

D $\flat$ B $\flat$ A D $\flat$ D G $\flat$

21 var ten sa o jen taa kor keu teen kuin lum me poh jas ta veen, var ten sa

D $\flat$ B $\flat$ A D $\flat$ D $\flat$

30 o jen taa kor keu teen kuin lum me pin nal le veen.

A D $\flat$ F G $\flat$ C7 D $\flat$

39

B $\flat$ A D $\flat$ C F C F

48 Lin tu jää nuk ku es saan

B $\flat$ F G $\flat$ A B $\flat$

57 sii pi ä vah vis ta maan. Kau an se pe säs sä vii vy ei, tuu li jo

2

Lumme veden pinnalla

60

mat kal le vei.

Dm A

Dm B^b A Dm C

75

D.C. al Fine

The musical score is written on two staves. The first staff begins at measure 60 and contains the lyrics 'mat kal le vei.' The melody is in D minor, with a key signature of two flats. Chords Dm and A are indicated above the staff. The second staff begins at measure 75 and continues the melody. Chords Dm, B^b, A, Dm, and C are indicated below the staff. The piece concludes with a double bar line and the instruction 'D.C. al Fine'.

**Kukkanen mullasta maan
kasvaa myös nukkuessaan,
vartensa ojentaa korkeuteen -
kuin lumme pohjasta veen,
vartensa ojentaa korkeuteen
kuin lumme pinnalle veen.**

- -

**Lintu jää nukkuessaan
siipiä vahvistamaan.
Kauan se pesässä viivy ei,
tuuli jo matkalle vei.**

Helatorstaina 29.5.2014 klo 8, nro 2221

Höyheniä

Säv. ja san. Terttu Lajunen

7 Jo-tain et - si-en hain, mut-ta löy - tä-nyt en. Ve-den pin - nal - la

14 vain o-li jäl - ki-ä sen. Sin-ne aar - re tuo kul-tai-nen pai - nu-nut lie. Me-ren

21 poh - jal - la kul - kee tie. Mo-ni toi - ve myös il-maan on haih - tu-nut

28 vain, lin-nun höy - he-nen muis - tok - si sain. Ve-den liik - kei - tä tur - haa on

35 kat - sel - la vain, me - ren kut - sun kun kuul - la sain.

Jotain etsien hain, mutta löytänyt en.
Veden pinnalla vain oli jälkiä sen.
Sinne aarre tuo kultainen painunut lie.
Meren pohjalla kulkee tie.

Moni toive myös ilmaan
on haihtunut vain,
linnun höyhenen muistoksi sain. -
Veden liikkeitä turhaa on katsella vain,
meren kutsun kun kuulla sain.

La 18.6.2016, nro 2601

© T. L.

Hiekan alla

Säv. ja san. Terttu Lajunen

Cm Fm G Cm Ab Fm G

Hie-kan al-la läh - de e-rä-maas-sa on, kir-kas ve-si - vir - ta vas-tus-ta-ma - ton.

Eb Ab G Cm Fm Cm G Cm

9 Kui-va e-rä-maa kuk-kiin puh-ke - aa. Puh-das ve-si voi ja-non sam-mut - taa.

Cm G Cm Bb Eb Fm Bb G,

17 Läh-teen ve-si hiek-kaan-kin luo uut-ta e-lä-mää. Help-po-a ei o-le ym-mär - tää,

Cm Fm G Cm Fm Bb Eb G,

25 mis-tä läh-de pulp-pu-aa ja kir-kas ve-si tuo, jo-ka uut-ta e-lä-mää näin luo.

Cm Cm Fm G Cm Ab Fm

33 jo-ka uut-ta e-lä-mää näin luo.

G Cm Fm G Cm Fm Cm G Cm

42

**Hiekan alla lähde erämaassa on, kirkas vesivirta vastustamaton.
Kuiva erämaa kukkiin puhkeaa, puhdas vesi voi janon sammuttaa.
Lähteen vesi hiekkaankin luo uutta elämää. - Helppoa ei ole ymmärtää,
mistä lähde pulppuaa ja kirkas vesi tuo, //joka uutta elämää näin luo.//**

La 1.8.2015, nro 2412

© T. L.

Uutta vettä

Säv. ja san. Terttu Lajunen

Cm G Ab Eb

9 Fm Cm Ab Bb Eb G

17 Fm G Ab Fm G

25 Cm G Fm G Eb

33 Fm Cm Fm G Cm

41 Fm G Cm Ab G Cm

49 Cm G Fm G

57 Cm G Cm

2

Uutta vettä

65 $A\flat$ Fm Cm $A\flat$ Fm G

73 Cm G Fm Cm G

81 $E\flat$ G Cm $A\flat$ $E\flat$ Fm G

89 Cm Fm G $E\flat$ Fm

97 $E\flat$ Cm Fm $B\flat$ $E\flat$ Fm

104 $E\flat$ Cm Fm $B\flat$ $E\flat$

1

Uutta vettä kun virta toi,
viivaa siihen ei piirtää voi.
Pintaa kirkasta, kuplivaa
//hetken katsella saa//.

2

Tyhjiin voisi ei ammentaa
kosken juoksua kuohuvaa.
Aikaa myöskään ei kiinni saa,
//hetken seisahtuvaa//.

Ti 20.1.2015 klo 7, nro 2305

Suunta

Säv. ja san. Terttu lajunen

C Dm F E Am G Dm E F,
 10 F C F C Am Dm G F G, C
 19 G Dm Am E E7 Am F C Dm
 28 Am E, Am E Am, Am E G
 37 C Am Dm Am E, Am Dm Am Dm
 46 E Am, Am E F C Am
 55 Dm Am E Am Dm Am Dm E
 64 Am Am E F C Dm E Am
 näy.

73 Dm Am E F C Dm G E

82 Am E Am , C G Dm Am

90 E E7 Am F C Dm Am E ,

98 C Dm F E Am G Dm E

3.Ei aal - lok - ko sil - loin tyyn - ty - ä saa, kun
 purt - ta se kul - jet - taa, kun purt - ta se kul - jet - taa.

1

Ei aallokko koskaan tyyntyä saa,
 on suuntana löytää kaukainen maa.
 Ei aallokko silloin tyyntyä saa,
 kun purtta se kuljettaa.

2

Kun aurinko sillan aalloille luo,
 se taivaasta asti terveiset tuo.
 Ja raskaana vaikka aallokko käy,
 niin vielä ei rantaa näy.

3

Ei aallokko silloin tyyntyä saa,
 kun purtta se kuljettaa,
 kun purtta se kuljettaa.

Pe 17.10.2014 klo 8, nro 2268

*Tie
täynnä elämää
Laululintu
13*

*Sanoja, säveliä,
kuvia*

9 789523 392403